

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

2011. gada 21. septembrī*

Lieta T-1/10

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), Brisele (Beļģija),

SNF SAS, Andrézieux-Bouthéon (Francija),

ko sākotnēji pārstāvēja K. van Maldehems [*K. Van Maldegem*], advokāts, P. Sellars [*P. Sellar*], *sollicitor*, un R. Kana [*R. Cana*], advokāts, pēc tam K. van Maldehems un R. Kana,

prasītājas,

pret

Eiropas Ķimikāliju aģentūru (ECHA), ko pārstāv M. Heikile [*M. Heikkilä*] un V. Brūre [*W. Broere*], pārstāvji, kuriem palīdz J. Steiks [*J. Stuyk*], advokāts,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — angļu.

ko atbalsta

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv K. Viselsa [*C. Wissels*], J. Langers [*J. Langer*], I. de Frīss [*Y. de Vries*] un M. de Rē [*M. de Ree*], pārstāvji,

un

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja P. Olivers [*P. Oliver*] un G. Vilmss [*G. Wilms*], pēc tam P. Olivers un E. Manhīvs [*E. Manhaeve*], pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt *ECHA* lēmumu, kurā akrilamīds (CE Nr. 201-173-7) ir atzīts par vielu, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.), 57. pantā minētajiem kritērijiem saskaņā ar minētās regulas 59. pantu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Ditrīhs [*A. Dittrich*] (referents), tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*], I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Biatecka*], M. Preks [*M. Prek*] un J. Švarcs [*J. Schwarcz*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Pirmā prasītāja, *Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG)*, ir Eiropas Ekonomisko interešu grupa, kas dibināta Beļģijā. Tā pārstāv polielektrolītu, poliakrilamīdu un/vai citu polimēru, kuru sastāvā ir akrilamīds, ražotāju un/vai importētāju sabiedrību intereses. Sabiedrības, kuras ir pirmās prasītājas dalībnieces, ir arī akrilamīda lietotājas un akrilamīda vai poliakrilamīda ražotājas un/vai importētājas. Pirmās prasītājas dalībnieki ir visi Eiropas Savienības akrilamīda ražotāji.
- 2 Otrā prasītājā, *SNF SAS*, ir sabiedrība, kura ir pirmās prasītājas dalībniece. Tās galvenā darbība ir akrilamīda un poliakrilamīda ražošana un tā tieša pārdošana saviem klientiem. Tās rīcībā ir ražotnes Francijā, Amerikas Savienotajās Valstīs, Ķīnā un Dienvidkorejā.

- 3 Polielektrolīti ir ūdenī šķīstoši, sintētiski, organiski polimēri, kurus ražo no dažādiem monomēriem, tostarp no akrilamīda. Tos izmanto, piemēram, dzeramā ūdens attīrīšanai, notekūdeņu apstrādei, papīra ražošanai un derīgo minerālu ieguvei.

- 4 Poliakrilamīds ir polimērs, kas veidojas, polimerizējot monomēra akrilamīdu, kuru visbiežāk izmanto ūdeņu apstrādē, papīra rūpniecībā, kalnrūpniecībā, naftas rūpniecībā, lauksaimniecībā, kā piedevu tekstilrūpniecībā un kosmētisko un ķermeņa kopšanas izstrādājumu ražošanā.

- 5 Nīderlandes Karaliste 2009. gada 25. augustā nodeva Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai (*ECHA*) dokumentāciju, kuru tā bija izstrādājusi saistībā ar akrilamīda atzīšanu par vielu, kas atbilst kritērijiem, kuri minēti 57. panta a) un b) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK (OV L 353, 1. lpp.), atsaucoties uz to, ka Regulas Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļā akrilamīds ir klasificēts kā 2. kategorijas kancerogēna viela un 2. kategorijas mutagēna viela. *ECHA* 2009. gada 31. augustā savā tīmekļa vietnē publicēja atzinumu, aicinot ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par dokumentāciju, kas sagatavota par akrilamīdu. Tajā pašā dienā *ECHA* uzaicināja arī citu dalībvalstu kompetentās iestādes iesniegt savus apsvērumus šajā jautājumā.

- 6 Pēc tam, kad tika saņemti apsvērumi par attiecīgo dokumentāciju, it īpaši no pirmās prasītājas, un Nīderlandes Karalistes atbildes uz šiem apsvērumiem, *ECHA* dokumentāciju nosūtīja savai Dalībvalstu komitejai, kura 2009. gada 27. novembrī panāca vienprātīgu vienošanos atzīt akrilamīdu par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, jo akrilamīds atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. panta a) un b) apakšpunktā minētajiem kritērijiem.

- 7 *ECHA* 2009. gada 7. decembrī publicēja paziņojumu presē, ziņojot, pirmkārt, ka Dalībvalstu komiteja ir panākusi vienprātīgu vienošanos par akrilamīda un vēl 14 vielu atzīšanu par vielām, kas rada ļoti lielas bažas, tādēļ, ka šīs vielas atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. pantā paredzētajiem kritērijiem, un, otrkārt, ka vielu, kuras paredzēts iekļaut Regulas Nr. 1907/2006 XIV pielikumā, saraksts (turpmāk tekstā — “kandidātvielu saraksts”) oficiāli tiks atjaunots 2010. gada janvārī. *ECHA* izpilddirektors 2009. gada 22. decembrī pieņēma Lēmumu ED/68/2009, kuram bija jāstājas spēkā 2010. gada 13. janvārī, par 15 vielu iekļaušanu kandidātvielu sarakstā 2010. gada 13. janvārī.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 8 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 4. janvārī, prasītājas cēla prasību atcelt *ECHA* lēmumu, saskaņā ar kuru akrilamīds ir atzīts par vielu, kas atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. pantā paredzētajiem kritērijiem saskaņā ar šīs regulas 59. pantu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”).

- 9 Ar atsevišķu aktu, kurš Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2010. gada 5. janvārī, otrā prasītāja iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kurā tā lūdza Vispārējo tiesu apturēt apstrīdētā lēmuma izpildi.

- 10 Ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 11. janvāra rīkojumu apstrīdētā lēmuma izpilde tika apturēta līdz brīdim, kad tiks pieņemts rīkojums par pagaidu noregulējuma procedūras izbeigšanu. Pēc šā rīkojuma izdošanas *ECHA* izpilddirektors atlika akrilamīda iekļaušanu kandidātvielu sarakstā.
- 11 Ar atsevišķu aktu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 17. martā, *ECHA* saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu izvirzīja iebildi par nepieņemamību.
- 12 Ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 26. marta rīkojumu lietā T-1/10 R PPG un SNF/ECHA (Krājumā nav publicēts) otrās prasītājas pieteikums par pagaidu noregulējumu tika noraidīts un lēmums par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu tika atlikts.
- 13 Pēc šā rīkojuma izdošanas *ECHA* 2010. gada 30. martā publicēja kandidātvielu sarakstu, iekļaujot tajā akrilamīdu.
- 14 Ar vēstulēm, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrētas attiecīgi 2010. gada 19. un 20. aprīlī, Eiropas Komisija un Nīderlandes Karaliste lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā *ECHA* prasījumu atbalstam. Pēc tam, kad bija uzklauti galvenie lietas dalībnieki, Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs ar 2010. gada 8. jūnija rīkojumu apmierināja šo lūgumu.
- 15 Prasītājas iesniedza savus apsvērumus par iebildi par nepieņemamību 2010. gada 4. maijā.
- 16 Ar aktiem, kas iesniegti attiecīgi 2010. gada 17. un 25. maijā, prasītājas iesniedza lūgumu piešķirt konfidencialu statusu viņu procesuālajiem rakstiem attiecībā uz personām, kas iestājušās lietā. Šis lūgums par konfidencialitātes statusu netika apstrīdēts.

- 17 Komisija un Nīderlandes Karaliste iesniedza savus iestāšanās rakstus tikai saistībā ar pieņemamību, attiecīgi 2010. gada 3. un 5. augustā. Ar aktiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2010. gada 1. un 4. oktobrī, galvenie lietas dalībnieki iesniedza savus apsvērumus par šiem iestāšanās rakstiem.
- 18 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas septītajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta. Saskaņā ar Reglamenta 51. panta 1. punktu Vispārējā tiesa ar 2011. gada 30. marta lēmumu nosūtīja šo lietu izskatīšanai septītajai palātai paplašinātā sastāvā.
- 19 Prasības pieteikumā prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest *ECHA* atlidzināt tiesāšanās izdevumus;
 - izdot rīkojumu par citiem pasākumiem, kas varētu būt nepieciešami.
- 20 Savā iebildē par nepieņemamību *ECHA* Vispārējai tiesai izvirzīja šādus prasījumus:
- atzīt prasību par nepieņemamu;
 - piespriest prasītājiem atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

- 21 Savos apsvērumos par iebildi par nepieņemamību prasītājas lūdz Vispārējo tiesu noraidīt iebildi par nepieņemamību.
- 22 Komisija lūdz Vispārējai tiesai noraidīt prasību kā nepieņemamu.
- 23 Nīderlandes Karaliste lūdz Vispārējai tiesai atzīt prasību par nepieņemamu un piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 24 Atbilstoši Reglamenta 114. panta 1. un 4. punktam, ja vien lietas dalībnieki to pieprasa, Vispārējā tiesa var lemt par nepieņemamību, nelemjot par lietas būtību. Saskaņā ar Reglamenta 114. panta 3. punktu pārējā procesa daļa notiek mutvārdos, ja vien Vispārējā tiesa nelemj citādi. Šajā gadījumā Vispārējā tiesa uzskata, ka lietas materiāli sniedz visu nepieciešamo informāciju un ka nav jāsāk mutvārdu process.
- 25 Savu prasījumu pamatojumam *ECHA* izvirzīja trīs iebildes par nepieņemamību, kas izriet no apstrīdētā lēmuma rakstura, apstākļa, ka tas tieši neietekmē prasītājas un ka apstrīdētais lēmums, kas nav reglamentējošs akts LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, uz prasītājām neattiecoties individuāli.
- 26 Komisija atbalsta *ECHA* argumentāciju jautājumā par apstrīdētā lēmuma raksturu un to, ka tas prasītājas tieši neietekmē. Tā arī apgalvo, ka prasības pieteikums neatbilst Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasībām, jo tas nav pietiekami skaidrs.

27 Nīderlandes Karaliste atbalsta visas *ECHA* izvirzītās iebildes par nepieņemamību.

Par Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasību ievērošanu

28 Komisija apgalvo, ka prasības pieteikums nav skaidrs un neatbilst Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasībām. Patiešām, prasītājas, kuras prasības pieteikumā lūdza atcelt *ECHA* 2009. gada 7. decembra lēmumu, ar kuru akrilamīds atzīts par vielu, kas atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. pantā norādītajiem kritērijiem, neesot pietiekami skaidri norādījušas uz apstrīdēto aktu. Komisija uzskata, ka akts, kas minēts *ECHA* 2009. gada 7. decembra paziņojumā presei, nebija *ECHA* lēmums par akrilamīdu, bet gan Dalībvalstu komitejas piedāvātais viedoklis procedūras ietvaros, kas noslēdzās ar to, ka *ECHA* to atzina [par vielu, kas atbilst regulas kritērijiem].

29 *ECHA* nav izvirzījusi iebildi par nepieņemamību. Komisijai, kā personai, kas iestājusies lietā, nav tiesību izvirzīt iebildi par nepieņemamību, kuru nav izvirzījis lietas dalībnieks, ko tā atbalsta (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1998. gada 17. jūnija spriedumu lietā T-174/95 *Svenska Journalistförbundet/Padome, Recueil*, II-2289. lpp., 77. un 78. punkts).

30 Tomēr, tā kā nosacījumi par prasības un tajā izklāstīto iebildumu pieņemamību ir imperatīvi, Vispārējā tiesa saskaņā ar tās Reglamenta 113. pantu par tiem var lemt pēc savas ierosmes (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 9. septembra spriedumu lietā T-437/05 *Brink's Security Luxembourg/Komisija*, Krājums, II-3233. lpp., 54. punkts, un 2010. gada 9. septembra spriedumu lietā T-63/06 *Evropaïki Dynamiki/EMCDDA*, Krājumā nav publicēts, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 31 Atbilstoši Tiesas Statūtu 21. panta pirmajai daļai, kas piemērojama tiesvedībai Vispārējā tiesā saskaņā ar minēto Statūtu 53. panta pirmo daļu, un Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam, prasības pieteikumā ir jābūt norādītam strīda priekšmetam. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Vispārējā tiesa varētu lemt par prasību, ja iespējams, bez papildu informācijas (Vispārējās tiesas 1996. gada 18. septembra spriedums lietā T-387/94 *Asia Motor France* u.c./Komisija, *Recueil*, II-961. lpp., 106. punkts; Vispārējās tiesas 2005. gada 14. decembra rīkojums lietā T-369/03 *Arizona Chemical* u.c./Komisija, Krājums, II-5839. lpp., 120. punkts, un 2010. gada 8. februāra spriedums lietā T-481/08 *Alisei*/Komisija, Krājums, II-117. lpp., 89. punkts).
- 32 Šajā gadījumā prasības pieteikumā ir izpildītas prasības attiecībā uz tiesvedības priekšmetu. Prasītājas tajā ir lūgušas atcelt *ECHA* lēmumu, kurā akrilamīds ir atzīts par vielu, kas atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. pantā norādītajiem kritērijiem saskaņā ar minētās regulas 59. pantu. Vēlāk tās precizēja, ka atbilstoši šim lēmumam, kuru 2009. gada 7. decembrī esot pieņēmusi Dalībvalstu komiteja, t.i., *ECHA* struktūrvienība, un par kuru tās esot uzzinājušas no tās pašas dienas paziņojuma presē, šī viela ir jāiekļauj kandidātvielu sarakstā, kuru *ECHA* tīmekļa vietnē publicēs 2010. gada janvārī.
- 33 Ir skaidrs, ka Dalībvalstu komiteja vienprātīgi vienojās atzīt akrilamīdu par vielu, kas atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. pantā norādītajiem kritērijiem, 2009. gada 27. novembrī, nevis 2009. gada 7. decembrī. Tomēr, tā kā *ECHA* 2009. gada 7. decembra paziņojumā preseī bija norādīts, ka Dalībvalstu komiteja attiecīgās vielas ir apzinājuši 2009. gada 7. decembrī un tā kā *ECHA* šīs komitejas vienošanos nebija publicējusi, prasītājas savā prasības pieteikumā nevarēja norādīt pareizu Dalībvalstu komitejas vienošanās datumu. Pēc tam, kad prasītājas no *ECHA* iebildes par nepieņemamību uzzināja pareizo datumu, tās šo datumu norādīja savos apsvērumos par šo iebildi.

34 Tādējādi no prasības pieteikuma juridiski pietiekami pamatoti izriet, ka tiesvedības priekšmets ir *ECHA* akts, kurš pieņemts, veicot Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzēto procedūru un atzīstot akrilamīdu par vielu, kas atbilst minētās regulas 57. pantā noteiktajiem kritērijiem, kura saturu noteica Dalībvalstu komitejas 2009. gada 27. novembrī panāktā vienprātīgā vienošanās un kurš bija jāizpilda, akrilamīdu iekļaujot kandidātvielu sarakstā, kas bija jāpublicē *ECHA* tīmekļa vietnē 2010. gada 13. janvārī, taču faktiski tika publicēts 2010. gada 30. martā. Atsaucoties uz Dalībvalstu komitejas 2009. gada vienprātīgo vienošanos un akrilamīda iekļaušanu minētajā publicētajā sarakstā, prasītājas nepārprotami ir norādījušas tiesvedības priekšmetu.

35 No tā izriet, ka šī iebilde par nepieņemamību ir noraidāma.

Par iebildi par nepieņemamību saistībā ar apstrīdētā lēmuma raksturu

36 *ECHA* un personas, kas iesaistījušās lietā, pēc būtības apgalvo, ka prasītājas, atsaucoties uz *ECHA* Dalībvalstu komitejas vienprātīgo vienošanos, kas panākta 2009. gada 27. novembrī, ir apstrīdējušas sagatavojošu tiesību aktu, kurš nebija paredzēts, lai radītu tiesiskas sekas trešajām personām LESD 263. panta pirmās daļas otrā teikuma izpratnē. *ECHA* uzskata, ka akts, kas rada iespējamās tiesiskās sekas, ir kandidātvielu saraksta publikācija, kas atjaunināta *ECHA* tīmekļa vietnē atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 59. panta 10. punktam. Komisija un Nīderlandes Karaliste uzskata, ka minētās regulas 59. pantā paredzētās procedūras galīgais akts ir *ECHA* izpilddirektora lēmums iekļaut vielu kandidātvielu sarakstā saskaņā ar šī panta 8. punktu.

- 37 Prasītājas iebilst, ka apstrīdētais lēmums ir pasākums, kas galīgi pauž *ECHA* nostāju par akrilamīda atzīšanu par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, un tā iekļaušanu kandidātvielu sarakstā. No Regulas Nr. 1907/2006 59. panta 8. punkta izriet, ka šajā pantā noteiktās procedūras galvenais elements ir vienošanās par atzīšanu. Turpmāka kandidātvielu iekļaušana sarakstā jau ir automātiskas sekas lēmumam atzīt kādu vielu par tādu, kas rada ļoti lielas bažas. Tāpat arī kandidātvielu saraksta publicēšanai un atjaunināšanai saskaņā ar minētās regulas 59. panta 10. punktu ir jānotiek automātiski, tiklīdz tiek pieņemts lēmums par vielas iekļaušanu.
- 38 Saskaņā ar LESD 263. panta pirmās daļas otro teikumu pārsūdzami ir Savienības struktūru vai organizāciju pieņemti akti, kuri rada tiesiskas sekas trešajām personām.
- 39 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pārsūdzami ir visi Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru akti, neatkarīgi no to formas un būtības, kuri rada tiesiskas sekas (šajā ziņā skat. Tiesas 1971. gada 31. marta spriedumu lietā 22/70 Komisija/Padome, *Recueil*, 263. lpp., 42. punkts, un 2005. gada 24. novembra spriedumu apvienotajās lietās C-138/03, C-324/03 un C-431/03 Itālija/Komisija, Krājums, I-10043. lpp., 32. punkts; Vispārējās tiesas 2008. gada 14. jūlija rīkojumu lietā T-322/06 *Espinosa Labella u.c./Komisija*, Krājumā nav publicēts, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Attiecībā uz tādiem aktiem vai lēmumiem, kuri tiek sagatavoti vairākos posmos, it īpaši iekšējās procedūras ietvaros, akti, par kuriem varētu tikt celta prasība atcelt tiesību aktu, principā var būt tikai tādi pasākumi, kuros ir skaidri pausta iestādes, struktūras vai organizācijas nostāja šīs procedūras noslēgumā. No tā izriet, ka par provizoriskiem pasākumiem vai pasākumiem, kas ir tikai sagatavošanas stadijā, nevar tikt celta prasība atcelt tiesību aktu (skat. Tiesas 1981. gada 11. novembra spriedumu lietā 60/81 *IBM/Komisija*, *Recueil*, 2639. lpp., 10. punkts, un Vispārējās tiesas

2010. gada 19. janvāra spriedumu apvienotajās lietās T-355/04 un T-446/04 *Frutta/ Komisija, Krājums, II-1. lpp., 33. punkts* un tajā minētā judikatūra).

- 41 Šajā gadījumā Vispārējai tiesai nav jālemj par argumentāciju saistībā ar Dalibvalstu komitejas vienprātīgās vienošanās iespējamo sagatavojošo raksturu, jo iepriekš 39. punktā minētās judikatūras izpratnē apstrīdētais lēmums nav radījis tiesiskas sekas trešajām personām brīdī, kurā ir jāvērtē šīs prasības pieņemamība, proti, prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī (šajā ziņā skat. Tiesas 2002. gada 18. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 un C-22/01 Spānija/Padome, *Recueil*, I-3439. lpp., 23. punkts, un Vispārējās tiesas 2010. gada 7. septembra rīkojumu lietā T-539/08 *Etimine un Etiproducts/Komisija, Krājums, II-4017. lpp., 76. punkts*).
- 42 Akts par vielas atzīšanu, kas pieņemts saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzēto procedūru, noteikti varētu veicināt informēšanas pienākumus, kas paredzēti šās regulas 7. panta 2. punktā, 31. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā, kā arī 33. panta 1. un 2. punktā. Šajos noteikumos ir atsauce uz vielām, kas apzinātas saskaņā ar minētās regulas 59. panta 1. punktu, vai vielām, kas iekļautas vai ir atrodamas sarakstā, kurš izveidots saskaņā ar šīs regulas 59. panta 1. punktu. Tātad tie attiecas uz juridiskajām saistībām, kas izriet no akta, kurš pieņemts saskaņā ar tās pašas regulas 59. pantā paredzēto procedūru.
- 43 Tomēr ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzētā procedūra, ar kuru tiek atzītas vielas, kuras atbilst minētās regulas 57. pantā paredzētajiem kritērijiem, un kandidātvielu saraksta izveidošana norisinās vairākos posmos.

- 44 Pēc tam, kad atzīšanas procedūra ir uzsākta un kad *ECHA* dokumentāciju par attiecīgo vielu ir nodevusi dalībvalstu rīcībā un savā tīmekļa vietnē ir publicējusi atzinumu, aicinot visas ieinteresētās personas iesniegt tai informāciju (Regulas Nr. 1907/2006 59. panta 2.–4. punkts), dalībvalstis, *ECHA* un visas ieinteresētās personas var iesniegt apsvērumus par dokumentācijā ierosināto atzīšanu (minētās regulas 59. panta 4. un 5. punkts). Ja, tāpat kā šajā gadījumā, šādi apsvērumi tiek iesniegti, *ECHA* nosūta dokumentāciju savai Dalībvalstu komitejai, un, ja šī komiteja vienprātīgi vienojas par [vielas, kas rada bažas,] atzīšanu, tā šo vielu iekļauj kandidātvielu sarakstā (šās regulas 59. panta 7. un 8. punkts). Visbeidzot, tiklīdz tiek pieņemts lēmums par vielas iekļaušanu, *ECHA* savā tīmekļa vietnē publicē un atjaunina kandidātvielu sarakstu (tās pašas regulas 59. panta 10. punkts).
- 45 Šajā gadījumā prasības pieteikums tika iesniegts pēc tam, kad Dalībvalstu komiteja bija vienprātīgi vienojusies par akrilamīda atzīšanu par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, un pēc tam, kad izpilddirektors bija pieņēmis lēmumu šo vielu iekļaut kandidātvielu sarakstā. Tomēr, tā kā šī lēmuma spēkā stāšanās bija paredzēta tikai 2010. gada 13. janvārī un arī akrilamīda iekļaušana kandidātvielu sarakstā bija paredzēta tajā pašā datumā, brīdī, kad tika iesniegts prasības pieteikums, šī viela vēl nebija iekļauta minētajā sarakstā.
- 46 Lai gan no Regulas Nr. 1907/2006 59. panta 8. punkta vārda “iekļaut” izriet, ka *ECHA* struktūrai, kurai ir uzdots vielu iekļaut kandidātvielu sarakstā, nav nekādas rīcības brīvības attiecībā uz šo iekļaušanu un tā notiek automātiski pēc Dalībvalstu komitejas vienprātīgas vienošanās, tomēr negrozāmi paliek tas, ka pirms vielas iekļaušanas kandidātvielu sarakstā atbilstoši šim noteikumam saskaņā ar minētās regulas 59. pantā paredzēto procedūru pieņemtais akts, kurā viela ir atzīta par tādu, kas rada ļoti lielas bažas, nerada tiesiskas sekas trešajām personām iepriekš 39. punktā minētās judikatūras izpratnē.

47 Pirmkārt, no akta, kurš pieņemts saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzēto procedūru, izrietošie informēšanas pienākumi, kas paredzēti šīs regulas 7. panta 2. punktā, 31. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā, kā arī 33. panta 1. un 2. punktā, attiecas, pirmkārt, uz vielām, kas [par tādām, kas rada bažas,] atzītas saskaņā ar minētās regulas 59. panta 1. punktu, un, otrkārt, uz vielām, kas iekļautas vai atrodamas kandidātvielu sarakstā. No Regulas Nr. 1907/2006 neizriet, ka likumdevēja mērķis būtu, lai personas, uz kurām attiecas šie pienākumi, tos pildītu dažādos minētās regulas 59. pantā paredzētās procedūras posmos. Savukārt no šīs regulas 59. panta virsraksta “[Minētās regulas] 57. pantā minēto vielu [par tādām, kas rada bažas,] atzīšana” izriet, ka šajā pantā paredzētās procedūras patiesais uzdevums ir galīgi atzīt [par tādām, kas rada bažas,] vielas, kuras atbilst šās regulas 57. pantā minētajiem kritērijiem. No minētās regulas 59. panta 1. punkta, kurā ir atsauce uz šī panta 2.–10. punktu attiecībā uz atzīšanas procedūru, izriet, ka šī panta 8. punktā paredzētā iekļaušana kandidātvielu sarakstā ir neatņemama šīs procedūras sastāvdaļa. Atsauces, pirmkārt, uz vielām, kas [par tādām, kas rada bažas,] atzītas saskaņā ar minētās regulas 59. panta 1. punktu, un, otrkārt, uz vielām, kas iekļautas vai ir atrodamas kandidātvielu sarakstā, neattiecas uz atzīšanas procedūras dažādiem posmiem, jo minētie pienākumi nepastāv pirms faktiskās vielu iekļaušanas kandidātvielu sarakstā.

48 Otrkārt, ir jānorāda, ka gadījumā, ja *ECHA* nesaņem vai nesniedz nekādus apsvērumus par priekšlikumu vielu atzīt par tādu, kas rada ļoti lielas bažas, tā šo vielu iekļauj kandidātvielu sarakstā (Regulas Nr. 1907/2006 59. panta 6. punkts). Šādā gadījumā viens atzīšanas posms, kas notiek atbilstoši minētās regulas 59. pantā noteiktajai procedūrai un ko veic atsevišķa *ECHA* struktūrvienība, piemēram, Dalībvalstu komiteja, vai noteikta iestāde, piemēram, Komisija, saskaņā ar šī panta 8. un 9. punktu, izpaliek. Ņemot vērā, ka brīdis, no kura tiesību akts par vielas atzīšanu par tādu, kas rada ļoti lielas bažas, kurš tiek pieņemts saskaņā ar minētās regulas 59. pantu, var radīt tiesiskas sekas, nav atkarīgs no dalībvalstu, *ECHA* vai ieinteresēto personu apsvērumu

iesniegšanas, šis tiesību akts var tikt uzskatīts par tādu, kas rada tiesiskas sekas, vienīgi no brīža, kad viela ir iekļauta kandidātvielu sarakstā.

49 Attiecībā uz to, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 59. panta 10. punktu *ECHA* savā tīmekļa vietnē ir jāpublicē un jāatjaunina kandidātvielu saraksts, tiklīdz ir pieņemts lēmums par vielas iekļaušanu, ir jānorāda, ka juridiskās saistības, kas izriet no tiesību akta par vielas atzīšanu par tādu, kas rada ļoti lielas bažas, kas pieņemts saskaņā ar minētā Reglamenta 59. pantā paredzēto procedūru, var attiekties uz personām vienīgi pēc tam, kad ir publicēts kandidātvielu saraksts, kurā šī viela ir iekļauta, jo tikai no šā brīža šīs personas var nepārprotami zināt savas tiesības un pienākumus un attiecīgi izpildīt noteikumus (šajā ziņā skat. Tiesas 2009. gada 10. marta spriedumu lietā C-345/06 *Heinrich*, Krājums, I-1659. lpp., 44. punkts un tajā minētā judikatūra). Tāpat termiņš, kurā var celt prasību par atbilstoši minētās regulas 59. pantā paredzētajai procedūrai pieņemto tiesību aktu, kurā viela ir atzīta par tādu, kas rada ļoti lielas bažas, saskaņā ar LESD 263. panta sesto daļu var sākties vienīgi dienā, kad ir publicēts kandidātvielu saraksts, kurā šī viela ir iekļauta.

50 Ņemot vērā, ka kandidātvielu saraksts pastāv vienīgi *ECHA* tīmekļa vietnē, vielas iekļaušana tajā notiek tajā pašā dienā, kad tiek publicēta tā atjauninātā versija. Tātad atbilstoši minētās regulas 59. pantā paredzētajai procedūrai pieņemtais tiesību akts, kurā viela ir atzīta par tādu, kas rada ļoti lielas bažas, tiesiskas sekas var radīt vienīgi brīdī, kad notiek tās iekļaušana *ECHA* tīmekļa vietnē publicētajā kandidātvielu sarakstā.

51 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasība ir noraidāma kā nepieņemama, neizvērtējot pārējās *ECHA* izvirzītās iebildes par nepieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 52 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Turklāt saskaņā ar šī panta 4. punktu dalībvalstis un iestādes, kas ir iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.
- 53 Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež atlīdzināt savus, kā arī *ECHA* tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem. Tiesāšanās izdevumus, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma procedūru, atbilstoši *ECHA* prasījumiem atlīdzina otrā prasītāja. Nīderlandes Karaliste un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG)* un *SNF SAS* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (*ECHA*) tiesāšanās izdevumus;

- 3) **SNF atļūdzina ar pagaidu noregulējuma procesu saistītos tiesāšanās izdevumus;**

- 4) **Nīderlandes Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Izdots Luksemburgā 2011. gada 21. septembrī.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
A. Dittrich